

ובגיניה אתמר (קהלת יב) כי עוף השמים וגומר. ובר סלקא ברפא סלקא בתרין דרועוי דאינון חסד וגבורה, דבהון שית פרקין דאיהו ו', ורזא דמלה שמאלו תחת לראשי וימינו תחבקני (שיר ב ו).

בר סלקא האי שיר, סלקא בשית תיבין דאינון שמע ישראל וגומר, וכד נחתא נחתא בשית, דאינון פרוף שם פבוד מלכותו לעולם ועד, ונגוונא כד סליק סליק בשית, וכד מאיף מאיף בשית, ועלייהו אתמר (שם ה טו) שוקיו עמודי שש.

ועשרה גלגלין אינון י', דאינון לקבל עשר אצבעאן דבטשין בנגוונא, חמש בחמש, ואינון ה"ה, דסלקין בי' בשית דרגין דאיהו ו', ביה סלקין ונחתין, ואיהו פגוונא דסלם, דאתמר ביה (בראשית כח יב) והנה סלם מצב ארצה וגומר, והנה מלאכי אלהים עלים וירדים בו, והנה סלם וירדים בו, וכלא יהו"ה, יו"ד ה"א וא"ו ה"א, י"ד, ודוד מנגן ביד, ו' הוא גוף, כנפיו ה"ה, ראשו י', בו עולה קול הנגון.

ועוד ו' היא מנורה, שלשה קני מנורה מצדה האחת וגומר, ו' מנורה באמצע, נר על ראשו י', כששורה באות ו' נעשה ז', וסוד הדבר - יאירו שבעת הנרות. כנגד המנורה שהיא ו', וששה קני המנורה שהם ה' ה', שש ווי"ן, וסוד הדבר - שבעה ושבעה מוצקות, עד שעולים לי"ד, שהוא יהו"ה, יו"ד ה"א וא"ו ה"א, וזהו ודוד מנגן ביד, י"ד כנגד י"ד, ועולה ה' באות ו', ואתר כף עולה ו' בי' שש פעמים עשר, עד שעולה לששים, והם אותיות הדבקות בקריאת שמע, שבשבילם נאמר הדבקות בקריאת שמע,

ועוד ו' איהי מנרתא, ה' ה' שלשה קני מנורה מצדה האחת וגומר (שמות כה לב), ו' מנורה באמצע, נר על רישיה י', כד שרנא באת ו' אתעביד ז', ורזא דמלה יאירו שבעת הנרות (במדבר ח ב).

דקבר מנרתא דאיהי ו', ושית קני מנרתא דאינון ה' ה', שית ווי"ן, ורזא דמלה שבעה ושבעה מוצקות (זכריה ד ב), עד דסלקין לי"ד, דאיהו יהו"ה יו"ד ה"א וא"ו ה"א, ודא איהו ודוד מנגן ביד, י"ד לקבל י"ד, וסלקא ה' באת ו', ולבתר סליק ו' בי', שית זמנין עשר, עד דסליק לשתין, ואינון אתון